
Tőkés László válaszfélét küldött Markó Bélának

2013. 1. 30.

"A korrupció, a hazudozás, a paktumpolitika, a görcsös hataloméhség és a kizárólagos egypártrendszerre való törekvés nem nemzeti érdek" - fogalmaz Tőkés László EP-képviselő, az EMNT elnöke Markó Bélának címzett válaszfélében.

Válaszféle Markó Bélának

Markó Béla állásfoglalásában – az RMDSZ legújabbán felvett arrogáns, kioktató stílusához méltóan – újraírja a közelmúlt történelmét. Érteni véljük a pánikot, hiszen tapasztalható módon legitimációs gondjaikkal küszködnek: kifogyott alóluk a választói bázis, legutóbb is a Kárpátokon túli román szavazatokkal lett meg a vékony öt százaléuk.

Ezért természetesen lehet szidalmazni mindenkit, aki 2003-tól errefelé „nem állt be a sorba”, és nem úgy menetelt, ahogyan az akkor még RMDSZ-elnyökként irányt szabó költő vezényelte. A „hagyományosan toleráns, befogadó” erdélyiség szellemében ebbe a magyarországi nemzeti oldal „megosztással” való megvádolása is belefér, hiszen az **Igaz Szó** volt szerkesztőjének megítélése szerint számunkra, erdélyi magyarok számára az 1989-ben, véráldozatok árán megbuktatott **egypártrendszer** újjáélesztésénél nincsen kívánatosabb állapot... (Ezennel elégedjünk meg ennyivel a posztkommunizmus értelmezése és „alkalmazása” vonatkozásában.)

De akármit is írjon Markó elnök úr, azt egyenesen szimptomatikusnak tartom, hogy a 2009-es európai parlamenti választások alkalmából, nagy nehézségek árán tető alá hozott **„erdélyi Magyar Összefogást”** (emlékszik még reá, Elnök úr?, így neveztük) „konjunkturálisnak” tartja. Akkor a magunk részéről az együttműködés lehetőségét mi még komolyan gondoltuk. Sajnos azonban igen hamar kiderült, hogy – sporthasonlattal élve – Önök ezt a mérkőzést is eladták, és ahogyan ellenzékből kormányra kerültek, az öncélú hatalomgyakorlást ismétcsak fontosabbnak ítélték az erdélyi magyarság érdekeinek következetes képviselésénél.

Másképpen hogyan magyarázza, Ex-elnök úr, hogy szavuk nem volt a népnúzó megszorítások meghozatalakor? Vagy miként értelmezzük kinevelt utódjának a „kisebbségi törvény” melletti kardoskodását, majd „elfelejtését”? Hányszor hallottuk Önöktől a következő fenyegetőzést: kilépünk a kormányból? És addig-addig léptek ki, mígnem belebuktak az országot csődbe vivő, katasztrofális „szakmai teljesítménybe”. Hogy Markó Béla és elvtársainak **az autonómiáról** szóló szenátusi szavazás alkalmából történt gyáva megfutamodását / hallgatását már ne is említsük...

És mindeközben egyre-másra derül ki RMDSZ-es csúcspolitikusainkról, hogy – finoman fogalmazva – szeretik a pénzt, illetve a korrupcióellenes hatóságok toplistáin előkelő helyezéseket „érdemelték ki”.

Továbbá: alig hinném, hogy **Kós Károly** a transzszilván szellemisséggel összeegyeztethetőnek tartotta volna a választói felhatalmazás nélkül, titokban kötetett paktumokat. Valószínű, hogy ha **Dan „Felix” Voiculescu**, illetve a „liberális” **Crin Antonescu** nem gyűlölné annyira a magyarokat, akkor Markó Béla pártja most kormányzati pozícióból fényezné **Ion Iliescu** üdvöskéit, és mindent felülmúló kommunikációs hadjáratl próbálná igazolni – legitimálni – a visszarendeződés szomorú

folyamatát.

Erre nézvést jó támpontot biztosít az is, ahogyan a „huszonhárommilliórománózó” MSZP-t mosdatják. Hogyan is tarthatnánk **Mesterházy Attila** pártelnök kolozsvári bocsánatkérését őszintének, amikor szinte napra pontosan ugyanazon időben a magyar szocialisták Miskolcon erdélyi véreinket listáznák és románozzák le nyíltan?!

A korrupció, a hazudozás, a paktumpolitika, a görcsös hataloméhség és a kizárólagos egypártrendszerre való törekvés nem nemzeti érdek, Elnök úr.

A **többszintű autonómia** viszont az. Hogyha nem Bukarestből magyaráznák el, hogy miért nem „aktuális” „autonómiázni”, hanem inkább az erdélyi magyar adófizetők pénzéből az Önök által kizárólagosan kezelt adólejeinket az önálló erdélyi magyar intézményrendszerek megerősítésére fordítanak, akkor egy lépéssel talán máris közelebb lennénk a közös célként megjelölt **magyar nemzeti önrendelkezéshez**.

Ön tévedésben él: nem mi vagyunk az ellenség, Elnök úr.

Brüsszel, 2013. január 29.

Tőkés László